

DET DANSKE CENTER FOR MENNESKERETTIGHEDER

Udenrigsudvalgets høring tirsdag den 21. februar 1989 om fremtidigt valg af samarbejdslande inden for Danmarks bilaterale udviklingsbistand

indlæg på vegne af Det Danske Center for Menneskerettigheder

Indhold: 1. Det bilaterale landevalg; 2. Forslag til kursjusteringer; 3. Retten til at være menneske; 4. Nogle antagelser om ulandsbistand og menneskerettigheder, 4.1. Menneskeretsbeskyttelsen og dansk udviklingsbistand har fælles mål, 4.2. Værdigrundlaget for dansk udviklingsbistand, 4.3. De nordiske lande har særlige forudsætninger, 4.4. Bistand er en form for aktiv medvirken – hvad vil vi med den? 4.5. Internationale menneskeretsstandarder som værdigrundlag; 5. Menneskeretsbeskyttelsen er en nødvendig forudsætning for en vedvarende udvikling («sustainable development»); 6. Kriterier for landevalg – konkret vurdering, 6.1. Vurdering af udviklingen i menneskeretsbeskyttelsen, 6.2. Er regeringen en reel samarbejdspartner? 6.3. Tag regeringen på ordet, 6.4. Skal det være statslig og/eller privat bistand – hvad har størst effekt hvor? 6.5. Kan man skære

et land over én kam? 7. Konsekvenser for dansk bilateral bistand, 7.1. Vi må danne os et indtryk af det enkelte land, 7.2. Omprioritering af bistand som signal, 7.3. Igangsættelse af sociale processer, 7.4. Hvordan måles effektivitet og effekt? 7.5. Hvornår bliver man som donor medskyldig i menneskeretskrænkelser? 8. Konsekvenser for bistandsplanlægning og projektgennemførelse, 8.1. Handlingsplaner for menneskeretshensynet, 8.2. Løbende oversigt over og dokumentation af udviklingen på menneskeretsområdet, 8.3. Tilvejebringelse af ekspertise på menneskeretsområdet, 8.4. Menneskerettigheder som enkeltstående og tværgående hensyn i evaluering og projektplanlægning, 8.5. Nødvendigheden af integration og koordination; 9. Vi befinder os i en eksperimenteringsfase, 9.1. Forslaget om en særlig menneskeretsfond og et rådgivende udvalg.